

KOLOZSVÁRI KÖZLÖNY.

SZERKESZTŐI SZÁLLÁS:

Belső farkas-utca 78. sz. alatt gr. BÁNFFI-báz emeletében.

Megjelen a lap hetenkint háromszor u. m. kedden, csütörtökön és szombaton délen.
 Ára évnegyedre 3 ft. o. é. Hirdetési ár: négyhasábos sorért először 7 kr., másodszor 6 kr., harmadszor 5 krajczár o. ért. s minden hirdetés után 30 kr. bélyegdíj. Előfizetés s hirdetés a kiadó-hivatalnál kezelik.
 A „nyilvántartás” cikkek sora után 20 kr. előleges beküldése mellett a szerkesztőséghez czimzendők.

KIADÓ-HIVATAL:

Középutca, STEIN J. könyvkereskedése.

Kolozsvár, február 10. *)

§ Az 1848-i, Erdélyben Kolozsvárt tartatott országgyűlésen két törvényczikk hozott és nyert legfelsőbb megerősítést: az 1-ső Erdélynek Magyarország egybesülését, a 2-dik az urbéri osztálynak felszabadulását tárgyzta. Ezen két törvényczikk szoros egybefüggésben áll egymással; mert bárha az akkor csak a kiváltóságos osztályból alkotott országos rendek, mind önnön érzéseket követve, mind pedig azon parancsolt szükségét átlátva, hogy miután a magyarországi országgyűlés az urbéri osztályt régi állásából kiemelve földdel megajándékozta és mindazon jogokkal felruházta, melyeket eddig csak a kiváltóságos osztály birt, átlátták, hogy Erdélyben is az urbéri viszonyokat fentartani lehetetlen: úgy ártották egyszersmind azt is, hogy az e területen számos s faj egységénél fogva a szomszéd oláh tartományokkal benső vonzódás- és összeköttetésben álló román nemzetiség tömege közt a többi nemzetiség csak úgy állhat fen, úgy biztosíthatja a nemzetiségek fennmaradását, a haza és politikai jogokba további befolyását, valamint a belső nyugalmat és a hon határainak zavartalan birtoklását, hogy ha egyszersmind oly intézkedésekről is gondoskodnak, a mely annak tömege általi elnyomtatásokat lehetetlenné tegye.

Annál szívesebben, annál nagyobb örömmel üdvözölték és karolták fel az akkoron uralkodott flgs királynak azon kegyes intézkedését, minélfogva Erdély unioját királyi előadásai beiktatni, és ezáltal a nemzetiség aggodalmainak eloszlására előre utat nyitni méltóztatott.

Igen, nekünk hinnünk kell, hogy az akkor összegyűlt országos rendek azon be- és előrelátással bírtak, hogy a felszabadult néposztály s közöttük a számosabb román nemzetiség jobb sorsra jutván, önkiképezése és vagyonosodása által idő folytán oda fog emelkedhetni, hogy a hazának több nemzetiségeit paralizálni, s számosabb voltánál s szomszéd-sági viszonyainál fogva az alkotmány és Erdély jövője felett saját céljai szerint rendelkezni képessé válnak.

De hinnünk kell azt is, hogy az országos rendek ezeknek megfontolásából, úgy azért is, hogy Erdély sorsát a bizonytalan jövőre ne bízzák, sőt minden előre meg nem mondható, de mindenestre megtörténhet véletlen események ellen biztosítás, hogy azon haza sorsára, melyről addig kizárólag rendelkeztek, s ma is területének nagyobb része tulajdonuknak maradt, azon alkotmányra, melynek oltalma alatt századokon keresztül éltek s a mi ezen kicsiny hazának becsét és jelentőségét megadta, befolyásukat fentarthatni, s e befolyás irányában magukat biztosítani kívánták; és ha az uniois törvényczikkben ezen biztosítást föl nem találták, bizonyosan más kikötések által is jövődjüket biztosítani törekedtek, és azt tenni el sem mulatták — volna. Ezen egyesülési törvényczikk tehát azon óvszer, mely a haza nemzetiségeit fenállások iránt biztosíthatja; egyszersmind a felszabadult osztálynak, és közöttük a románoknak is ujonnan nyert jogait nem sérti, sőt annak élvezésére tágas kaput nyújt, mint a midáltal oly közös királyság tagja lón, hol a nem magyar nemzetiségek, melyeknek ő nép száma szerint a főtenyezője — a magyarral szám szerinti egysúlyban állanak, s mint a mely őt a magyarországi számosabb román nemzetiséggel szorosabban egybefűzheti, kikkel együtt nemzeti kifejlődésüket inkább elősegíthetik, hogy sem azt különállásukban tehetnek, mely külön állásban nyerhet ugyan egy töredék egy kis országterületen felbősséget, de csak is összes nemzeti erejük megoszlása árán. A felszabadulási 2-dik törvényczikknek tehát föltétele az egyesületi első törvényczikk; az egyiket elejteni a több nemzetiségek elnyomására, a másodikat fentartani az erdélyi egyik nemzetiség felbőssége megalapítására, nemcsak igazságtalan, sőt a kormány, mint szinte a több nemzetekre nézve káros, következtetésére nézve veszedelmes lehet, s minthogy a magyar hazában nincs egy oly oktan

és kába, ki képzelhetné, hogy a minden nemzetiségekre, vallás és politikai állás különbség nélkül, kiterjesztett 2-dik törvényczikket megsemmisíteni lehessen, nincs oly oktan és kába, ki az urbéri viszonyokat életbeléptetni avagy csak kívánná is: önkint foly, hogy a különböző nemzetiségek fennmaradását örök időkre biztosító 1-ső törvényczikknek is fentartása mulhatatlanul szükségé vált; erről senki, ki hazáját, alkotmányát, nemzetiségét és vallását egyenlő jogai fenállását szereti és szíven hordozza, le nem mondhat, és le mondani nem fog; annyival kevésbbé, mert bárha képzelni lehetett, hogy el fog jönni az idő, midőn egy kiképzett és vagyonosodott román elem a többi nemzetiségekkel versenyezni képes leszen, talán a felsőbbség iránt is politikai harczot fog folytatni, de az, hogy ezen harcz ily korán, ezen nemzetiség gyermekkorában elkezdődjék, hogy a balászfalvi, szebeni, brasói román gyűlések határozatai mint törvények, úgy állittassanak fel minden meglevő és írott törvényekkel szemben, hogy a felszabadulás után pár év múlva a Daco-Romanum imperiumnak a Tiszáig kiterjesztését nyomtatványokban olvassuk, ezt valóban sem képzelni, és annál kevésbbé lehetett hinni, s ezen körülmények méltó aggodalommal töltvén el a nemzetiségeket, annál erősebb ragaszkodást idézett elő a szentesített 1848-beli 1-ső törvényczikk iránt. És még többre neveli az aggodalmat a románok vonakodása az uniótól, mert vonakodásuk azon indoklására nézve, hogy t. i. az említett törvényczikk az ő közbejöttök és beleegyezések nélkül hozott, valamint szintén, hogy előbb Erdély 4-dik nemzetének ismertessenek országgyűlésileg, és csak azután lehet szó az unióról: kevés belátás kívántatik kitálatni, hogy mindazok helytelenek, helytelenségeiket magok tetleg elismerték, midőn egyfelől a 2-dik urbéri törvényczikk t. i. a felszabadulás jótékonyágával élnek, 4-dik nemzetiségükkel egybekötött jogokat pedig már is a tulajdon követelik. És éppen azért Erdély nemzetei azon meggyőződésre jutottak, hogy a románok vágya Erdélyt, mint külön országot fentartani, egészen más, ki nem mondott célzatok okából származik. És itt bátran tehetjük és intézhetjük azon kérdést is a román atyafiakhoz, hogyha vallásos tekintetben Magyarországgal az egyesülést önmagok jónak és szükségesnek látják, azt magok kívánják, miért vonakodnak a hasonló előnyökkel bíró politikai egyesüléstől. Avagy nem magyarázható ezen célzat inkább oda, hogy a Magyarországon lakó oláhságot a magyarok közül kikerekítve, Erdélyhez kívánják vonni, s ezek által is suprematijákat a több nemzetiségek felett itt megalapítani; és viszont kérdjük, hogy in ultima analysi a vallásos egyesülés ezen szent paizsa alatt nem éppen csak azon elvek jelennek, bárha szelidebb, békés uton keresztül vitetni reményelt formában, mint a Papiu Hillariann harczizenetében? Valóban elmondhatjuk: vestigia nos terrent.

Mi nyíltan bevalljuk, hogy a román nemzet a maga állását nem méltányos szempontból fogta fel; harczol azon nemzettel, kinek közöntheti felszabadulását számos volt urbéri osztálya, kinek testvériséges indulata által részessévé lett egy oly alkotmánynak, milyennel Európának kevés országa dicsekedhetik, de a mely dicső alkotmányt ő csak is magára fentartani nem képes, visszavonásai által pedig az azt fentartó erőket zsiabasztja, s meg nem gondolja azok felett azt is, hogy a román nemzet, mint szintén a magyar elszigetelve, Európa egy nemzetével is atyafiságban nem állva, de a magyarnál mind fizikai, mind morális tekintetben sokkalta gyöngébb állásba helyezve, fennmaradását, jelentőségét csak azzal egyesítve, s annak, mint a századokon keresztül folytatott küzdelmek alatt az alkotmányos életbe, s annak fentartásába gyakorlatilag betanult nemzetnek vezerségét is elismerve a római birodalomtól többé segédelmet nem várhatva tarthatja fen. S ha ezen vezerséget csak azért nem kívánná elismerni, mert 1848 előtt szolgaság igája alatt nyögött, ez annyit tenne, mint hadat izenni a multkor fundalis rendszerének, a mi már nem létezik. Ez a nemzet kiskorúságát árulná el.

Kolozsvár, február 11.

(D) A mint a „Presse” állítja, a napokban a bécsi követségekre oly hír jött Lengyelországból, mely a hírlapok tudósításainál sokkal komolyabb. E szerint ott teljes és általános a felbomlás, az orosz hadsereg mindig nehezebben és kevesebb megbízhatósággal használható, a csapatok vagy nem, vagy rosszul harcolnak, s könnyen engedik magokat lefegyvereztetni!

Valóban, habár a forradalmi csapatok egyes diadalairól különböző hír jött, oly fontos egy sem volt azok közt, mint a „Presse” főbbi híre.

Ha sikerül a lengyel forradalomnak magánál az orosz hadseregnél szerezni proselytákat, igen könnyen vezetheti őket nem képzelt eredményre azon fölkelés, mint mindenki elsieltetnek látott, s melynek éppen azért kevés eredményt jósoltak.

Hogy a forradalom el volt sietve, az világosra jött, valamint az is, hogy az rendszeresen volt előkészítve, s csak alkalmas időre várt, hogy kitörjön.

Az orosz kormány maga bevallá, hogy tudomása volt e készülétről, s a rendkívüli katonafelgyűlés vad rendszabályához éppen azért nyult, hogy a forradalom testét törje meg, miután fejét — az emigrációt — utol nem érthette.

A lengyelek a leghaszonvehetőbb ifjak elfogdosása által céljaikat kijátszva látták, tehát, ha voltak készen, ha nem, ki kelle törniök.

Hogy azonban már eddig az előkészületek nagy mérvben megvoltak téve, mutatja az, hogy a kitörés minden ponton nagygyorsasággal volt megkísérelve, s kész fűlszerelt csapatokkal bir a forradalom.

Nem valószínű azon hír is, hogy a nép nem csatlakoznék a forradalomhoz. Éppen általa tudják meg a forradalmiak az oroszok minden mozdulatát, míg az ő hadmeneteiket éppen a nép mélyen eltitkolja az oroszok előtt.

Valjon mivel is kötelezte volna le az orosz kormány ama szegény népet, hogy többet várhasson tőle, mint a lelkes lengyelektől, s kiknek első dolga volt a jobbágy felszabadulást és joggyenlőséget proklamálni?

Fontos azon hír is, hogy a katolikus papság osztzik a forradalomhoz, és maga nagy kezességet nyújt, hogy legalább a katolikus nép csatlakozik.

Mindezen körülmények oda mutatnak, hogy a forradalom nem oly gyorsan lesz levert, mint egy előre remélték.

Ezen forradalom tetleg hazudtolja meg azt, mit róla bírsztelnek az orosz hivatalos okmányok, midőn „vörös tolás” és „felforgató” tulajdonokat rubáznak arra, — mert a forradalmiak feltűnő mérsékletet mutatnak politikai irányukban, a mennyire elkeseredettek és bátrak csatáikon.

Hirdetik ők, hogy a dynastiától nem akarnak elszakadni csak országos szabadságukat, történelmi önállásukat követelik vissza, mit tőlük az oroszok vett el, de mibe ők soha bele nem egyeztek. Ők nem akarnak elszakadni a cári háztól, s örömet látnak Konstantin királynak, de követelik, hogy Lengyelország külön királysági állását, s az önmaga feletti rendelkezés jogát visszanyerje. Egyszóval mint külön nemzet, és külön történelmi királyság emancipálni akarja magát az oroszok és kozákok uralma alól.

Az európai közvélemény rég belátja e nemzet követeléseinek jogosultságát; és így igen valószínű, hogy a mit a forradalom szemben az orosz kormánnyal kivívhat, attól őt meg nem fosztják e nagybatalom európai szövetségesei, vagy is a „non interventio” elve itt is érvényes lesz.

A lengyeleken azonban leginkább az segíthet, ha az orosz katonaság fenemített magatartása általános lesz. Ezért nagy fontosságot tulajdoníthatni a „Presse” főbbi hírének.

KÜLÖNFÉLÉK.

Magyarország hercegprímása ő főméltósága Bécsben van; Somssich Pál szintén. Haynald Lajos erdélyi kath. püspök ő nagyméltósága a napokban mene fel, s az erdélyi gazdasági egyet küldötsége, gróf Mikó Imre ő nmlga vezérlete alatt több kitűnő nevű hazánkfiával, éppen most időznek Bécsben. E körülmény némely körökben különös találgatások alapjául látszik szolgálni. Némelyek szerint e kitűnő egyéniségek összejövetelének tulajdonképpeni célja volna az udvar körében a kiegyenlítés kérdésének megoldására hatni; a kormányzettek a közelebbi időkben — állítólag — sok tekintetben engedékenyen hajlottak azon szempont felé, melynek közös elismerésétől függ a kibékülés sikere; maga gróf Nádasdy ő nmlga is ingadozónak aziránti vezetésben, hogy a jelenlegi kivételes helyzet a kormányra nézve haszonnal továbbböröszkolható lenne. Bizonyos nem-magyar körben aggodalmak merültek fel, hogy a magyarok most kibékülnek a kormánnyal. Mennyiben bírnak alappal e gyanítgatások, nem tudjuk meghatározni, miután kománykörökkel semmi összeköttetésünk, s tudnunkkal a gazdasági egyet küldötsége tisztán nemzetgazdasági és nem politikai érdeket nevében járult ő Felsége elébe. Azonban a combinatíót, mint korunk bizonytalanságát jellemző tény, megemlítettünk találtuk, a nélkül, hogy ide vonatkozó további megjegyzésekbe bocsátkoznánk.

A „Donau Ztg.”-ban közelebbről Erdélyben német és román egyetem s polytechnicum felállítása javaslatotott. Az egyetemi tanárok egyelőre németek lennének, de ha

*) Ezen cikkre kiválólag hívjuk fel olvasóink figyelmét, Szerk.

tanu, hogy a többek közt egy szegény leányzót ástak ki, kit a halálós csapás éppen akkor ért, midőn összekulcsolt kezekkel, lehajlott föl imádkozott, a gerenda kettő hasított fejt. Egy másik leányt a reáult két gerenda egészen szétvált. Két órai folyvást tartó munka után 34 hullát sikerült kiásni. Beállott az est s a meggyújtott viaszgyertyák s fáklyák rémletes s gyászos világánál folyt tovább az emberbaráti kötelesség munkája. Hol erre, hol arra a pontra irányult a figyelem s megfeszített munkásság, mert a föld alól felhulló nyüzsgés vagy lassu sikoly oda vonta a buzgólkodókat. „Oh — végem van! — segítség!” hallánk egyszerre közel a romok alatt, írja levelező. Leírhatatlan azon erő, melyet kifejtettünk, hogy a földalatti suttogás s segéd-mű-bírási pontjaink eljussunk. Végre sikerült. Egy alig husz éves fiatal menyecske tűnt elő a sírból, de csupán a fejével s vállával, mert a test törzse, a lábák a hó, kö-s porhulladék alá voltak szorítva. Félórát munkára volt szükség, hogy kivesszük e szegény nőt e kínos helyzetből, a midőn a segretyébe vitetvén, a szükséges orvosi szerek rögtön igénybe vették. Egyik karja s mindkét lábszára zúzást szenvedett; feje is meg volt sérülve. Hét órákor vége volt a munkának, 45 holttest volt a sekrestyébe kiterítve, a többi nyolcz áldozatot saját házaikhoz vitték, de ezeknek nagy része még azon este meghalt. Megjegyzni levelező, hogy ha e szerencsétlenség félórával később történt, Locarnonak legtöbb nőjét s hajdonát eltemeti az összeomlott tetőzet, mert a „benedictio” alkalmával szokás szerint az egész női halgatóság az ajtó felé szokott menni s a templom elő részében várni a kimenetel perczeig, a hol legnagyobb volt az összeomlott hó s tetőzet. Emult levelező azon egyénekét, kik az emberbaráti kötelesség teljesítésénél különösen kitüntették magukat, s kik között gr. Teleky Oszkár hazánk-fának nevét is olvassuk, ki a szemtanú szerint „házájához, nevéhez s nemes szívéhez méltólag” viselte magát.

Figyelmeztetés a szülőkhez! Minthogy a hírlapok utján mult év tavaszán közzé tett felhívásom számos szülő bizalmát megnyerni görvélgyórák gyermekeik gyógyítására nézve, s a legközelebb lefolyt két évben sikerült 357 gyermeket különféle betegségekből kigyógyítanom: sem mulasztatom el a szülők figyelmébe, a legközelebb megjelenendő ily című munkámra: „A magyar nép szaporítatlanságának okai.” Tartalma: Ajánlólévél, előszó a szülőkhez, bevezetőül a gyermekekre utaló szokott 2 fő nyavalyacsald a) a takony-giliszták és sápkór, b) a görvélgyórák s ótvár ismertetése. I. Rész, anyagi okok: 1) a terhesség ideje alatt előfordulni szokott hibás eljárás az anya körül. Erre orvosi tanácsadás: miként kell hát bálni a nőkel terhességi idejék alatt. 2) A szülés és gyermekágy ideje alatti hibás eljárás az anya és kised körül. Orvosi tanács. 3) A gyermekek testi nevelését illetőleg felfedezett hibás eljárások. Orvosi tanácsok ezekre nézve. 4) Különböző gyermek betegségeik ismertetése. Orvosi tanácsadás a gyógyítást illetőleg. II. Rész, szellemi okok: 1) Nevelés hiánya s ebből származó tudatlanság a nevelés terén; a babonákra s kuruzsolókra hallgatás. 2) Nőegyletek s lelenzházak hiánya. 3) A szegénység, bizalmatlanság, szeretetlenség, könyörtelenség, hiúság, rossz példaadás, a testi gyönyörök mértékletlen használatá stb. A munka megjelenése folyó évi január hóról bizonyos okok miatt folyó évi martius 15-ig elhalasztatik, de ekkor az előfizetőknek okvetlen szét fog küldeni, addig tehát még az előfizetések példányokint 1 forintjával elfogadtatnak. Az előfizetési összegek bérmentes megküldésére felhívom tisztelt előfizetőimet és gyűjtőimet; lakásom Nagy-Mihály Zemplénye. Otváry Ede m. k. orvos és szülész.

Nemzeti színház. Január 29-én: „A londoni koldusok”, dráma 5 felvonásban, írták Dinax és Lemorin, ford. Egressi Béni. Valahára Gyulait is láthattuk ismét művészetének megfelelő szerepben: Ralf, pénzváltót személyesítette sokszor finom kivitelű; kitűnően adták meg szerepeiket: Szűllői R. mint Smike, és Paulai, mint Niklebi Miklós, úgy szintén dícséretesen működtek közre: Boér, mint Sguers iskolamester, Albisi mint Prospectus, s Palatkai mint John Browdie; közönség elég szép számmal.

Jan. 31-én: „Nápolyi Johanna”, eredeti történelmi tragédia 4 felvonásban, írta Farkas Albert, városunk szülötte. A pesti vélemény-nyilvánítások után, melyekkel a fiatal tehetség első ilyennél kísérlete a lapok s egyes írói tekintélyek részéről találkozott, sokan kíváncsian várták e mű adatását. Szép közönség is gyűlt össze s kíváncsian a 1- és 2-ik felvonás annyira tetszett, hogy a szerző zajosan kihívott, de a ki, a jelentés szerint, nem volt jelen; a végkifejlés s befejezés azonban nem felelt meg teljesen a várakozásoknak. A cím szerepét Paulayné mély felfogással s nagy plasticitással adta, kitűnően voltak még Paulay (Tarentói Lajos), Gyulai (Kabós), Szűllői R. (Mária), Komáromi, mint I. Lajos Magyarhon királya és Albisi a bohóc szerepében; igen jeles volt továbbá Rajz és Vadász, a huszár és baka összehasonlító alakja is. Közönségszép számmal.

Febr. 2-án: „Argyl és Tündér Ilona” eredeti néprege 3 felv. népdalokkal, írta Szilgiet, zenéjét Doppler. Sok látványosság, kevés belbecs, szép közönség.

Febr. 4-én: Paulai Ede rendezői jutalomjátékával e színpadon először „Tell Vilmos és Helvetia függetlensége”, történelmi dráma 5 felv., írta Schiller, ford. Gondol. Ezen a historialag ismeretes Geszler-féle zsarnok korból több kegyetlenségeket s főleg a Tell Vilmoson elkövetett méltatlanságokat az ezek következtében a helvétai fellázadását s függetlenségük kivívását tárgyzó helyesen motivált, szép nyelven írt s jól előadott drámát a nagy számmal egybegyűlt közönség mindvégig élénk figyelemmel s lelki gyönyörrel hallgatta, mi újabb bizonyossága a kolozsvári közönség dícséretes műveltségének s színház- és színeszet-pártolásának. A közkedvességben álló jutalmazandó kiléptekor éljenések, egy pár szép koszoru s a karzatról alázott versek özőne fogadták.

Febr. 5-én: „Az emancipált nők” másodszor, közönség elég szép számmal.

Febr. 6-án: „Borgia Lucretia” nagy opera 3 felv., írta Romani, ford. Jakab István, zenéjét Donizetti. Belke Matild kisasszony mint vendég, Borgia szerepében lépett föl. Kár volt, hogy az igazgató a színpadon nem értesítette a közönséget, hogy a vendég kisasszony német léte a dalmi szövegét magyarul csak ez alkalommal tanulta be, úgy bizonyosan mindenki több elnézéssel lett volna a magyartalan kijeltes iránt, sőt méltányolta volna a kisasszonynak nemzeti nyelvünk iránti buzgósgát. Énekművészete is azonban a kisasszonynak mint szintén a Poroszországban talán kedvelt tagjeltes, gugganó mozgás is aligha összhangzik a mi közönségünk ízlésével. Közönség szép számmal.

Febr. 7-én, Bokor József jutalomjátékával: „A szirmai, vagy Pintye Gregor, a havasok királya”, eredeti népszínmű énekek 5 szakaszban, írta Simonchich Emil.

Tekintetes szerkesztő ur! El láttam költőtanácsosokat is, voltam majom komédiában is, a hol a kicsi ló kidobolja, hogy hány esztendő az, a ki tizenhat esztendő; voltak szerencsétlen öröim, midőn megbukott kereskedők és mások drámáit kelle végig hallgatnom, melyeket ők akadémiai jutalomra írtak; láttam ötven éves legényeket, a kik tizenöt esztendő leánya körül csapják a levelet, rendületlen bizván bájaik hatalmában; de mindezeknek dacára, a számolom és unalom érzelmei soha sem hágtak oly magas fokra lelkenben, mint ez este: Mikor Pesten az „Okos-bolond”-ot adták, Kakas Márton visszakövetelte az igazgatóságtól belépti jegye árának felét, mert a darabnak csak egyik részét mutatták meg: az okost nem láttam. El láttam a szirmaiakat is, Pintye Gregort is; de még egyszer megfizetném a 70 krt szívesen, csakhogy egyiket se láttam volna. Mikor érjük meg már, hogy egy állandó bíráló bizottság megmentsen az ilyen szerzői vexációtól!! (s)

Febr. 8-án: „Az új politikai eszméid”, énekes bohózat stb. Nagyon kar cefele darabokkal a közönség türelmét annyiszor próbára tenni s buzgósgát kifárasztani, elkedvetleníteni a színházról. Midőn itt minden nyomtatékot a drámai előadásokra fektethetni, mulhatlanul jó reptörtélt.

Febr. 9-én: „Nápolyi Johanna” másodszor. A fiatal szerzőnek mindenesetre dícséretére való mű ma is szép közönséget vont össze a színházba s színészeinkben jeles előadókra talált.

Febr. 10-én: „Leányvásár Debreczenben”, írta Haray Viktor, zenéjét Káldy Gyula karnagy. Népelőadásnak helyesen választott darab, sikerült játék, ének; szép közönség, a karzat tömve.

POLITIKAI HIREK.

ANGOLORSZÁG. London, febr. 5. A koronaörökös elfoglalta széket a felső házban. Derby helyesli az Amerika irányában tanúsított semlegességet; sajnálja, hogy a kormány Franciaország közbenjárásai ajánlatait visszautasította. A Dél elismerését nem tartja tanácsosnak, mivel Angliának akkor ennek követelését támogatni kellene, de az unio helyreállítását az előbbi alapon lehetetlennek tartja; kárhoztatja a dán ügybe való beavatkozást, mert ez inkább rosszat mint jót szűlné; gunyolja Russell lordnak a pápa részére tett menhelyi ajánlatát; kárhoztatja a kormányt, a melynek hallgatása Görögország reményeit Alfréd hgre vonatkozólag tévútra vezette, mint szintén kárhoztatja a jóniai szigetek átengedését, mivel ez Jónia s Angolország érdeke ellen van. Russell így válaszolt: Ha barátságos tanács Dánia és Róma irányában kárhoztos, miért lenne ez ajánlata méltó Amerika irányában? Dánia Schleswiggel szemben sokkal jobban állana, ha Anglia tanácsát elfogadta volna. A pápa maga tönkérdest az angol menhely iránt, bekövetkező lázadás esetében, és Anglia legelőször tönkérdest a három védhatalom uralkodó tagjainak a görög trónról leendő kizárása ellen, és Alfréd hg. visszautasítását csak Leuchtenberg hercege kizárása után jelenté ki. Jónia óhajtatásának betöltése a legesélyesebb dolog, minthogy az Anglia kiegyesítő részét nem képezi. Ezután a felirat elfogadtatott. Az alsóházban Palmerston lord indítványt tön a felirat elfogadására. Disraeli kigynolyta Russell lordnak római, dán és görög diplomatiáját. Palmerston úgy felelt, mint Russell. A felirat módosítvány nélkül megszavaztatott.

FRANCIAORSZÁG. Páris, febr. 6. A törvényhozó testület öt ellenzéki tagja a módosítványok egész sorával lépett fel a válasz felíratra; természetesen azok, hogy valamelyikét keresztülvihessék, semmi reményük sem lehetett, hanem legalább kimondják, a mi szívöknök fekszik. A felirat azon szakaszára, a mely az általános politikáról szól, az öt ellenzéki tag következő módosítványt tesz javaslatba:

„A választási jog, vizsgálati, vitatási, bírálási jogot, következőleg szabadságot feltételez. A nov. 24 diki rendelet óta mindig ott van a hivatalos beszédekben e szó „szabadság”; tényleg pedig semmi sem változott a kormány cselekvésmódjában. Folyvást tilalmaz minden egyéni kezdeményezést, minden szabad vitatást, minden független közleget. A hírlapokat megintésekkel balmozza el, ha színte a kormányzat elve nincs is megátadva, s nem szűnik meg titkos nyomást gyakorolni rájuk. A nemzet méltósága azt kívánja, hogy ez a szó és tett közötti ellentét szűnjék meg. Vagy ne növezzék számunkra a szabadság élvezését, vagy szűnjének meg annak jótékonyaságát emlegetni folyvást előtűnk s oda alázni bennünket, hogy egyedül minket nyilvánítsanak méltatlannaknak egy oly kínos bírására, a mit nagy forradalmunk óta annyiszor biztosítottunk másoknak.”

A Mexikóról szóló szakaszra:

„Mi bámulunk katonáink hősiességét, a kik Mexikóban, öldöklő égalj alatt harcra lépnek, s részvevő jókívánságunkat küldjük nekik. Mindazáltal a nemzeti becsületről való gondoskodás nem menthet fel egy politikai testületet azon kötelezettség alól, hogy bírálata alá vegyen egy oly vállalatot, a melynek okait ma már ismerni, következményeit előrelátni képes. Franciaország erőit nem kell határozatlan, kalandos hadjáratokra vakmerően koczkatni. Sem elveink, sem érdekeink nem tanácsolják, hogy odamenjünk azért, „hadd lássuk, milyen kormányt óhajt a mexikói nép.”

Olaszországra s a római kérdésre:

„Róma épp oly kevésbé a katolikusoké, mint az ola-

szoké; Róma a rómaiaké. A mi megszállásunknak tehát nem kell tovább tartani. Arról van itt szó, hogy a be nem avatkozás elvét alkalmazzuk, a mi semmi sem egyéb, mint a nemzeti souverainitásnak, a kormányok egyetlen jogszertű alapjának tiszteletben tartása. A Rómában folytatott alkudozásoknak nincs komoly jelleme s nem vezethetnek megállapodásra, miután a pápa tünépélyesen kijelentette, hogy az ő lelkiismerete minden engedménynek ellene van, valameddig vissza nem adják neki azokat a tartományokat, a melyeknek visszaadását követelni a francia kormány mindig vonakodott. Az kétséget sem szenved, hogy a római szék függetlenségét biztosítani kell. De valamint ebben, úgy amabban az ügyben is a szabadság az egyedüli méltó s egy-szersmind gyakorlatias megoldás. A kath. vallás ne féljen egy oly rendszertől, a mely alatt az államtól elválasztott egyház, más hitvallásokéhoz egyenlő jogosultsággal, konkordatumok és rejtélyes kötelezettségek helyett, a közjog határai között élvezné a szabadságot” stb.

A mai ülésben a belszabadságra vonatkozó módosítvány Baroche hosszu kezde s Olivier válasza után elvetetett. Guyard-Delalain Lengyelország mellett szökött, hogy a lengyeleknek az I. Sándor által adományozott alkotmány visszaadassék. Favre Gyula szintén Lengyelország mellett emelt szökött. Billaut így válaszolt: Nem alkalmas e pillanat, hogy a lengyel kérdés felett vitatkozásba bocsátkozunk. Franciaország régi rokonszenvét Lengyelország irányában nem veszté el, de azt véli, hogy Lengyelország önállósága Oroszország czárjának nagylelkű s szabadelvű érzelmeitől többet várhatott volna, mint valami fölkelési kísérlettől, a mely új bajokat hárítand e szerencsétlen országra. Erre Favre Gyula ezt mondá: Ez méltó hasonmása ama birhett szavaknak: „Varsóban rend uralkodik.” Billaut fájlatja ezen csalékony igazságokat. Favre kérdi, vajlon Franciaország mindig a hatalom részén álljon-e. Billaut válaszul adja: A császár kormánya sokkal esélyesebb, hogysen tres szavakkal a fölkelési szenvedélyeknek csalékony táplálékot nyújtson; sokkal féltékenyebb Franciaország méltóságára, hogysen 15 éven át fölírtaiban a semmis tiltakozásokat ismételte. A 2 dik czikk elfogadtatott.

Párisi tudósítások szerint Mazzini, a ki kevés idővel előbb vállalta számára pénzügytjésben fáradott, ismét vizs-zatért tevékenysége színhelyére, de ez alkalommal nem a közönséges utat vette, hanem Németországban, Bécsen, Triesten és Livornón keresztül ment Caprerába. A francia kormány mind erről jól volt értesülve, s azért bécsi követ-ségének azt az utasítást adta, hogy tudósítsa az osztrák kormányt e ritka vendégről, de minden igyekezet mellett sem sikerült az igazgatónak nyomába juthatni. Mint bizonyost hiszik, hogy Garibaldit megnyerték a mazzinista törekvések, s hogy el van határozva Aspromontéért a kölcsönt visz-szaadni. Siciliát s Nápolyt föl akarják lázítani s Rómát meg-nyerni. E vállalat költségei felerészben három angol bankár s másik részben nemzeti aláírás által pótoltnék. A vállalkozók nemcsak olaszok, hanem francziák, lengyelek, néme-tek, sőt bécsiek is.

NÉMETORSZÁG. Berlin, febr. 6. A képviselőházban Grabow felolvassa a király választát a felíratra, a mely következőleg hangzik: A felírat tartalma és iránya azt gy-a-nítatják, hogy a képviselőháznak szíven fekszik az én aka-nlatomat ismerni tanulni. Azért a felelet a ministerium köz-benjárása nélkül készült. A felírat egy mélyenható ellentér-től tudósít, s ministeriumom ellen azt a vádat emeli, hogy alkotmányellenesen s költségvetés nélkül kormányoz. Ámbár a kormány joggal visszautasít minden kétkedést az én al-kotmányos büségemet illetőleg, de a kormány illető rende-letei az én beleegyezéssel tettettek, s nem engedtem vol-na meg azokat, ha meg lettem volna győződve alkotmány-ellenességükről. En kénytelen vagyok e vádat, mint igazta-lant teljes meggyőződésemből visszautasítani. A ház mult évi költségvetéséhez lehetetlen beleegyezését adni a kor-mánynak, és az urakbáza is elvetette azt, mint lehetetlen. A ház átlepi hatáskörét, ha egyoldalú határozatoknak vég-leges erőt tulajdonít. En is tisztelem és őrzöm a kiadásba való beegyezésnek jogát, de csak az alkotmány körlátoi közt, s figyelemzetnem kell a házat, hogy az államtörvény minden törvényhozó testület beleegyezését megkívánja. To-vábbá kiemeli a király az igazgatás folytatásának kötele-ségét. A ház panasza az élbe tartozó előterjesztmények hiánya miatt öt a legnagyobb mértékben sérti. Erre a trón-beszédben tett ígéretekkel idézi. A loyaltitási felíratok miatti panasz a királyt igen sértette, s a hazafiatlanság vádját an-nál inkább vissza kell utasítania, mert nem ismeretlen do-log, hogy a király személyesen mint választott. Azon pana-szokra, hogy a hatalom rosszul használtatott, nincs elég ok, mert a sajtó s más dolgok fölött a törvényszék ítél. A ház el fogja ismerni azon körlátokat, melyeket az alkotmány minden tényező elé kiszabott. A király nagyon sajnálja a nézetek ellenségeskedését, de a korona és urakbázának jo-gait nem áldozhatja fel az alsóház jogigényeinek. O el van határozva a korona jogát fenntartani, mert azon nyugszik Poroszország hatalma. Mintán én, így végzi a király bebizonyítottam, hogy a kiegyenlítést kívánom, elvárom a ház békülékeny előékenységet. A ház hallgatva fogadta e közleményt.

Berlin, febr. 7. A haladási pártírodék elhatározta, egy ministerfelelősségi törvényjavaslat indítványozása által a kezdeményezés terére lépni s hét tagu bizottságot választott a törvényjavaslat kidolgozására. A királynak a felíratra adott válasza feletti vitatkozás még nem végződött be s bizalmas körökben foly.

OROSZ- és LENGYELORSZÁG. A lengyel forradalom-ról szóló újabb távirati tudósítások így hangzanak:

Lemberg, febr. 6. Magán tudósítások szerint Wan-chocknál két nap óta csatázás foly.

Krakkó, febr. 7. Myslowicz (határváros és vasuti állomás porosz Silesiában) tudósítások szerint tegnap este a felkelők megtámadták Granica, Sosnowice és Modzejow városokat a porosz határszél közelében. Az oroszoknak 49 halottjuk és sebesültjük volt. 15 halottat Myslowitzba vittek. A granicai táviró hivatalból a felkelők magukkal vitték a távirai gépezetet.

Sz. Pétervár, febr. 7. A „Journ. de St. Peterbs.” írja: A Grodno, Wirballen és Kalisch táján levő felkelő csapatok katonaság küldését tették szükségessé ama tájakra. Varsóban négy tisztet, a kik a felkelőkhöz állottak át, halálra ítélték. A lázadókat Nostitz kiverte Janowból s a Bug felé húzódnak.

A „Bresl. Ztg.”-nak írják Varsóból febr. 3. ról: Tegnap egy kereskedővel beszéltem, a ki egyenesen Wonchozból, a radomi kerületből jött, s a ki az ottani felkelő parancsnoka által adott utlevéllel van ellátva. Ez az ottlevő felkelők számát mintegy 15–20,000 emberre teszi, a kik legnagyobb részt jól fel vannak fegyverezve. Ezek Krakóból a vasúton mindennap kapnak fegyvert s szervezőstük mindjában halad előre; a céllovás, fegyvergyakorlat folyton foly, s az újonnan hozzájuk csatlakozottak az illető szakaszokba osztatnak, a melyek közt már lovasság is van. Ugyanezen kereskedő szerint az ügyek ott úgy állanak, hogy szinte azt kelle hinnie, hogy az oroszok már végeképp elkergettek, s azért nagyon elcsodálkozott, a midőn Varsóban még a régi kormányt találta.

Az „Ostd. Post.”-nak távirják Lembergől febr. 6. ról: A felkelés a szomszéd királyságban az utóbbi napok óta mind erősebben és gyorsabban növekszik; már az egész sandomiri s a varsói és lublini kerületeknek is nagy részére el van terjedve. Új forradalmi kormányt állítottak. Podlaciában a mozgalom erős és Lythvaniába mélyen behatolt. Nem igaz, hogy Ramsay parancsára az újonczokat szabadon bocsátának; csak néhány szerencsétlen menekült meg. Az sem igaz, hogy az orosz kormány megszüntette volna a kivételes rendszabályokat.

A mozgalom eddig már több mint 2,000 □ mérföldön terjedt el, s a lengyeleknek az a nagy előnyük, hogy az orosz három részen (az idegen határokon) gátoltatván, csak belső Oroszország felén nyomulhat be csapatokkal, de ezeket is oly tartományokon kell keresztül vezetnie, a melyek kiválólag lengyel érzelműek, s a melyekben a forrongás első jelei most is már láthatók.

GÖRÖGORSZÁG. Athéne, jan. 31. A nemzeti gyűlés meghatározta, hogy személyt érdeklő kérdésekben, a királyválasztást kivéve, a szavazás titkos legyen. Az elnök és négy alelnök havonként változnak. Alelnökököt választottak: Londos, Moraitini, Kyriakos és Kehaya. Az ideiglenes kormány a hatalmat a nemzeti gyűlés kezébe tette le.

Tegnap a pyrausi katonai iskolában rendetlenségek voltak. A vidéki tudósítások kedvezőben hangzanak. Sok rabló elfogatott s egy egész rablócsapat megadta magát. Thessaliából jelentik, hogy a határtartományokban kezd elbatalmasodni a rablóskodás. A tüzéség nem akarta a számára kinevezett új parancsnokot elfogadni. A kormány engedett. Az elcsúszni letették a hivatalnokokat s a kormány ellen nyilatkoztak. Münchenből írják, hogy a görög nemzeti gyűlés Otto király trónvesztését jóváhagyta, a minek következtében a bajor minisiteri residens Athenéből azonnal haza indult.

AMERIKA. Új York, jan. 27. Burnside-ot Hooker váltotta fel a potomaci hadsereg parancsnokságában. Summert és Franklint fölmintették a parancsnokság alól. A Potomac-on átkelést még mindig akadályozza az esőzés.

Veraacruz, jan. 3. A francziák megindultak Puebla felé. Egy bizonyításra váró hír szerint a francziák előcsapata közel Pueblához teljesen megveretett volna.

Ujabbak. Myslovitz, febr. 7. Háromezer felkelő tőzszomszédunkban állomáson. A varsói-bécsi vasút egészen hatalmukban van.

Kattowitz, (porosz-lengyel határszél) febr. 7. Modrzejownál ma a felkelők és orosz határorcsapatok közt ütközet volt. Az utóbbiak közül 40-en átkergettek a porosz határszélén kevesen állottak át a felkelőkhöz.

Krakó, febr. 8. A felkelőkhöz csatlakozás folyvást tart. Ma éjjel két szekeret hoztak vissza a határszélről, toborzattakkal.

Breslau, febr. 8. A mai „Schles. Ztg.” írja: A lengyel események, biztos tudósítások szerint, oly komolyak, hogy ma egy gyalog zászlóalj külön vonattal indított el Oppelnből; mára újabb külön vonatok vannak megrendelve. — A mai „Bresl. Ztg.” következő táviratot közöl Myslovitzből, febr. 7-i esti 10 óráról: Nagy csoportokban érkeztek futó oroszok; eddig előtöbb, mint 500. Ezeket lefegyverezték. A szomszéd kormányzáság egészen ki van tisztítva az orosz katonaságtól. A felkelőknek sok lovassága van.

Berlin, febr. 8. A balközép pártföderék teg-

napi ülésében azt határozták, hogy a ház a király válszára semmit se feleljen. A haladó párt az idevonatkozó vitatkozást holnapra halasztotta.

Varsó, febr. 8. A Wonchock-nál történt nagy csatáról szóló hír valószínű. A lázadók nagy veszteséget szenvedtek. Hivatalos tudósítások még nincsenek.

Athéne, febr. 8. A nemzeti gyűlés meghatározta, hogy az ideiglenes kormány hatalma, a miniszternevezési joggal együtt megmaradjon.

Lemberg, febr. 9. Egy tegnap érkezett legfelsőbb határozat következtében a galicziai országgyűlés martius 2-ig elnapoltatott, a miről az egyes képviselőket elnöki irat értesítette. Ez intézkedés okán hirszerint azt tartják, hogy Sapiaha Adam herceg interpellálni és feliratot készült indítványozni ő Felségéhez, Lengyelország érdekében teendő diplomaii közbenjárás végett. Az a hír kering, hogy Wielopolski marquis meggyilkoltatott.

Berlin, febr. 9. A mai „Nordd. Ztg.” szerint nyugati Poroszországból nyugtalanító hírek érkeztek. Egyes vidékeken, névszerint a kulmi kerületben a lengyelek zajos forrongása vehető észre, kivált a földbirtokosok közt, a mi úgy látszik, komoly fellépést teendő szükségessé. A „Kreuztg.” írja: A lengyel felkelés terjedése növekedőben van; az első és második hadtestet összpontosítják.

Távirati tudósítás a bécsi börzéről

Februarius 11-én: Nemzeti köles 82.15. 5% Metalliques 76.—. Bank-részvény 815.—. Hitel-részvény 225.30. Váltó Londonra 115.90. Ezüst 114.75. Arany 5.55.

Februarius 9-én: Urbéri kárpótlási kötvény: Magyar országi 74.75. Erdélyi 72.50.

T. és felelős szerkesztő DÓZSA DÁNIEL.

H I R D E T É S E K.

HIVATALOS.

Sz. 1103. eln. 1862. Hirdetmény.

A felsőleges kir. főkörmányszékek mult évi april hó 30-ról 8492 számú magos rendeletével föllállított borszéki fűrdőbiztosítványi Elnökség részéről ezennel közhírré tétetik: miszerint azon már huzamos idők óta sajnosan tapasztalt visszaélések fogatos elhárítása és megakadályozása szempontjából hogy t. i. némely borvízzel kereskedő emberek, máshelységben töltött borvizeiket „Borszéki” gyanánt eladják, sőt az ily üvegeket egészen a Borszéki mintára pecsétlik, s ezen család által remcsak a vevőket játszdják ki és károsítják meg — minthogy az ily színű készletek, rövid idő alatt minden borvízi kelleiket elvesztvén, pusztá vizzé fajulnak, hanem egyszersmind a borszéki fűrdő vizének Európá szerte elismert kiftűnő jóságából keletkezett becst csonkítani kívánják, szükségesnek látta a bizottmány oly mód fogatosításáról gondoskodni, melynélfogva ezen a közigazgatási hatóságok figyelmét is nagy mértékben igénylő családok jóvöndőre meggátoltassanak s a vásárló nagy közönség a borszéki borvíz valódiságáról biztosítva lehessen.

Erre nézve Mandl Dávid haszonbérlelve egyetértőleg megállitotta: miként az üvegek már e jelen évben s jóvöndőre nézt az az eddigi mód szerent „önlaposkával” (Stanio), hanem „önkupakokkal” (Kapsel) ellátatván, pecsételtessenek le, s a pecset ezenkívül borszéket, a haszonbérlelő, Mandl Dávid nevét és a töltési évszámot jelölje, valamint szintén a dugók is P. B. (Principal Brunnen) helyett F. K. (fő kut) legyenek bélyegezve.

Ezen újemű költségesebb kezelés és pecsételés által a bizottmány a kiftűzött célt már az által is véli elérhetni, hogy az ily nemű önkupakok csak is Nürnberg és Frankfurtban gyártatván, egyelőre s tán huzamosbb ideig is, nem fognak oly könnyen utánoztatni egy felől, és más felől a már egyszer fölháznál önkupakokat újból alkalmazni szinte lehetetlenné válván, a hamisítás annál biztosabban megelőztessék.

Mely ilyen intézkedéseiről a borszéki fűrdő-bizottmánynak, mint képviselői testületnek, a nagyközönség, saját érdekében hivatalosan értesítettik.

Csik Somlyó, jannar 31-én 1863.

A főkirálybírói helyettes, mint bizottmányi elnök.

(34) (1—5)

Sz. 517. 1863.

HIRDDTÉS.

(29)

(2—6)

Kolozsvár sz. kir. város Pálinka koresomárlási joga a tanács és v. esk. közönség által szerkesztett s a felsőleges királyi főkörmányszékek idei februar hó 4-ről 4611 szám alatti intézvénye szerint megerősített nyert kötlel értelmében folyó 1863 év aprilis 1-től 1866-ki martius utolsó napjáig terjedő három évre közárverés útján haszonbérbe egy vagy több, egyik a másikáért jótállási kötelezettséget elvállalando vállalkozóknak kiadandó levén, a nyilvános árverezés folyó 1863-ik év marczius 9-én délelőtti 9 órakor a város gyűlési termében meg fog kezdetni; a szerződés terve előre is a város szonokánál megtekinthető; a felkiálási ár 30000 ft. o. ért. van megállitva; a vállalkozni kívánók kötelesek a felkiál-tási összeg 10% mint bánatpénzt készpénzben, állam- vagy a város nevére szolló passzív kötelezvényben az árverező bizottmánynak előre mielőtt az árverezéshez hozzá szollának letenni; e mellett köteles a vállalkozó a haszonbér biztosítására megkivántató s az irt haszonbér értékét egyszeresen megüti, hiteles zálogot tanusít előre is az árverező bizottságnak megvizsgálás, és annak elhatározása végett, ha a vállalkozni kívánó a reá leendő leveretés esetében képes leendő a városnak kellő biztosítást nyújtani, s annál fogva az árveréshez hozzászólhat-e, vagy nem? bemutatni, — a haszonbéri szerződvény a leg-többet ígérőre nézve, az ígért megtörténtével s az árverezési jegyzőkönyv aláírásával azon-nal, de a városra csak a felsőleges királyi főkörmányszék jóváhagyása után válik kötelezővé. Mi is minden vállalkozni kívánóknak ezennel hírül adatik.

A kolozsvári tanács esküdt közönségének 1863 februar 7-én tartott üléséből.

HEM HIVATALOS.

Eladó birtok.

(2—2)

(30) Hunyad-megyében, Sztrigy Sz. Györgyön, a Noptsa Samu féle 40 hold térmértékű birtok, szép belső telek, alkalmas lakház, koresomajoggal együtt örökön eladó; egy me-zőségi birtokkal kiis cserélhető. Értekezhetni a moci postán Száva Lajossal.

Nyomatott az ev. ref. fótada bettiivel. (Bel-farkasutca 74 sz.)

Eladó jószág.

(1—3)

(35) M. Légenben, Mocsához 3 fertyál, Kolozsvárhoz 5, Szamosújvárhoz 3 óra távolságra, commassatio folyamában 344 Jug. 490 □ öl belső, külső szántó, kaszáló, mivetlen szőlő és erdőből, ezekben két külön nagy kiterjedéstű curialisokon mind kdttejen újonan épült, jól ellátott, több szobájú lakházak, kő-pinczék, s minden gazdasági épületekkel, kizűgyben igen jó fekvésű luczernások, gyümölcsösök, közelebbi költözéseikkel, a megváltáshoz igényt nem formálható curialisták. — Ehhez tartozik 1/4 óra távolságra eső Pete helységében, három curialista, a falu közepén egy koresmának használt curialis, gyümölcsösök, pusztá szőlők, 11 Jug. belső külső, szántó, kaszáló és majdnem Légenbe berugó 21 Jagerum jó minőségű er-dők, egy szomszéd Mocs és Gyeke helységek határaiba a légeni barázdák mellett, egymásra rugó több igen jó szántók, az irtak, szabadkézből örök áron eladandók. Értekezhetni sze-mélyesen v. levél által a moci postára küldve Légenbe lakó tulajdonos Lázár Jánossal.

Ó v à s.

(3—3)

(27) Kézdivásárhelyi Baka Dávid, alólirt által, házassági czélból, felsőbb helyről „Dispensatit” eszközöltetett magának, azonban miután átvette a Dispensatit, egy hoz-zám küldött levélből kiderült, hogy katoná, én az esketést ez okon megtagadtam, de a Dispensatit töle vissza nem kaptam, ez okon óva intem lelkész társaimat, nevezett Bak a Dávidot meg ne eskessék, mert én ezennel, mind a család útján kieszközölt kikérde-zési okmányt, mind pedig a Dispensatit érvénytelennek nyilvánítom s minden ebből kifolyó felelősséget az illetőre hárítok. Kézdivásárhelyt, jan. 25. 1863.

Székel János s. k.

Kézdivásárhelyi ref. pap.

Eladó telek.

(2—3)

(31) Kolozsvárt hoszsu szappanyutczában a déli soron 384-dik szám alatt két utczára nyíló telek eladó. Lehet értekezni helyben.

STEIN JÁNOS

könyvkereskedésében Kolozsvárt, Wittich Józsefnél Maros-Vásárhelyt, Dobray Nándornál S.-Udvarhelyt, Barthos Domokosnál S.-Szentgyörgyön kapható:

Az erdélyi muzeum-egylet évkönyvei.

Szerkesztette Brassai Sámuel m. h. i. 1861. 4-r-I-ső kötet 1 frt. 70 kr.

II-dik kötet I-ső füzet 1862. 4-rét 80 lap. Ára 80 kr.

Gróf MONTE CRISTO

Regény DUMAS SÁNDORFÓL. Francziából fordította SIÓ.

IX—XII kötet. 1 frt 20 kr.

ÉLETUNT EMBER.

Regény. Irta VAS GERESEN 2 kötet. Ára 2 frt.

Csatározás a Daco-Roman törekvések ellen.

(Vonatkozva Ilarianu Popiu „Erdély függetlensége” czimű röpiratára.)

Irta Dózsa Dániel. Ára 40 kr.